

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispartita

Dominicus

Francofurti, 1613

Potestas

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Quam vos facillime agitis, quam estis maximo
Potentes, dices, fortunati, nobiles:
Tam maxime vos aquo animo aqua noscere
Oportet, si vos vultis perhibere probos.

Claud. 2. Ruff.

Desinat elatis quisquam considerare rebus:
Instabilisque Deos, aut lubrica Numina discat.
Illa manus, que scepra sibi gestanda parabat,
Cuius se torres submitit ad oscula simplex
Nobilitas inhumata diu, miseraque repulsa
Corpore feralem questum post fata poposcit.
Adspiciat, ne quis nimium sublata, secundis
Colla gerat trivitis calcandus statigitur: ecce
Qui, sibi Pyramidas, qui non cedentia templis
Ornatu sua extruxit culmina Manes,
Et qui Sidonia Solari credidit ostro,
Nudus passit aures, iacet en qui possidet arbem,
Exiguæ telluris inops, et pulvere raro
Per partes tegitur, nisiquam, totiesque sepulchris.
Senferunt connexa necem, tellusque nefandum
Emolitur onus.

Boet. 3. 5.

Qui se vult esse potentem,
Animos domet ille feroces,
Nec ricta libidine colla
Fœdis submittat habens,
Etenim licet Indica longe
Tellus tua iura tremiscat,
Et seruiat Siltima Thule:
Tamen atras pelle curas,
Miseraeque sugare querelas
Non posse, potentia Vni est.

Quid. 2. Pont. 3.

Conspicitur nunquam meliore potentia causis,
Quam quoties vana non sint esse preces.
Hoc nitor iste tui generis desiderat, hoc est
A superis orta nobilitatis opus, &c.
Hoc tecum commone, Deus, quod viri inque rogatis
Supplicibus vestris ferre soletis opem.
Hor. 3. Carm. 29.

Ille potens sui,
Latusque deget, cui licet, in diem.
Dixisse, vix.

Sen. Med.

Nemo potentes aggredi tatus potest.
Sen. Herc. tur.

Ille superbus aditus Regum,
Durasque fores expertis somni
Colit, ac nulla sine beatus
Componit opes gaudis inhiatus,
Et congesto pauper in auro.

Quid. 3. Trist. 4.

Vsibus edocto si quidquam credis amico,
Vine tibi, & longe uinima magna fuge.
Vine tibi, quantumque potes, praesulstra vita.
Scauum praesulstri fulmen ab arce Scuir.
Non quanquam soli possum prodesse potentes.
Non profunt potius, plurimum obesse silent.
Effugit hybernas demissa antennis procellas,
Lataeque plus paruis vela timoris habent.
Idem.

Crede mihi, bene qui latuit, bene dixit, & intra
Fortunam debet quisque manere suam.
Non foret Eumoides orbis, si filius eius
Simulans Achilleo: non adamasset equos,
Nec natum in flamma vidisset, in arboris at
Cepisset genitor si Phactonta Merops.
Tu quoque formida mimium sublimia semper,
Propositi que memor contrabe vela, tu, &c.
Vine sine inuidia, mollesque inglorius annos
Exige, amicitias & tibi iunge pares.
Hor. l. Epist. 10.

Si quid mirabile potes
Inuitis fuge magna, licet sub paupere recto
Reges, & Regum vita praecurrere amicos.

SENTENTIAE PHILOSOPHICAE.

Potentia est ad sua conferuanda, & alterius obtinenda, idonearum rerum facultas. Cic. in sua Rhet.

Potentia Domini non minor est in regno potentissimo conferendo, quam in tugurio pauperis euectendo. Quis enim in Graecia potentior fuit Alexandro? ei tamen successisse legitur non suus, sed salutaris filius. Successorem Iulio Caesari fecit adoptio, non natura. Caesare domus totum relege & reuolue progressum, & inuenies, quod breui perit memoriam eorum, qui ad inferos descenderunt, quoniam a se scientiam Domini repulerunt, & ipsi repulsi

sunt: eisque heroes aut ignoti, aut extranei succederent. Nemo
solog. in quodam serm.

Si iplis dignitatibus ac potestatibus inesse aliquo modo
propria boni, inuam quam peissimos prouenerit. Neque enim
lent adueria sociari: natura respuit, vt contrae quae
tur. Itaque cum pessimos pieruque dignitatibus tangi
sit, illud etiam liquet, natura sui bona non esse, quae de
re re patiuntur. Boet. de consol. li. 2.

Firmior est potentia, non in iuria afficere aequales, quam
sens commodum attrahere pericula, etiam i vires augere
cyd. li. 1.

Magna potentia, eorum qui ipsam adepti sunt, in iustitia
& recordiam, instabileque; & inhumanos mores elicit. Boet.

Sylla.

Ea demum tuta est potentia quae viribus suis motum
Valer. Max. lib. 4. ca. 1.

Arduum est eodem loci potentiam & concordiam
Annal. li. 4.

Potentia tutius habetur cautis quam acrioribus
Annal. lib. 11.

Nunquam satis fida est potentia, ubi nimia est. Idem
Fortune vis licentiam nata perniciosa libidine
que diu quidem virtute, vt muro prohibita, postquam
flagitiis subacti sunt, etiam infirmis genere infamiam
permittit. Aurel. Vict. lib. de Caesarib.

Sic est comparatum in rebus humanis, vt quorum
demus potentiam, eos magis obseruamus, quam alios
mo gradu positi, amplius progredi non possunt. Pl. Com.
br. 10.

Magi expetenda est potentia, quae sponte & voluntate
que vi & necessitate conseruatur quia firmior, facilius
neitiorque est. Fr. Guicciard. li. 16.

Collegarum in publicis functionibus celloribus
quodammodo, tum magis inuidia societatis in
re fit, vt multum, praefertim potentes conseruant. Lant.
tom. 2.

Vno diademate duo capita tegere, & imperium
grauis est, & perturbatione plenum. G. Paucymer. li. 10.
Ea est natura animorum humanorum, vt non
rum aetate etiam prouociores, postquam in
testate transegerint, patris moribus haudquaquam
ducant. Dion. li. 36.

De Potentia. Dial. xci.
Francisci Petrarchae.
G xv b.

Potentia magna sum. R. At. Et in periculis multis G. Roma
ingenti. R. Et laboribus infinitis, & inextricabilibus curis
possum. R. Quo plus in alios potes, & plus alii in te. G. Roma
plurimum. R. Quo potentia magis & maius in illam
fortuna. Tepide te exercet in paruis, vberem eligi manam
gna lignorum mole crepitantius seuit incedendum. Ad
ritas magne viam facit aduerfuitati. Nec quenquam
ferum videbis, qui non valde felix habitus fuerit. Non
hominis nota esse calamitas. G. Quo volo, & postula
ne quid mali velis, & scito, quo potentia plus, eo plus
miru fuerit licentia. G. Potentia ingens tum R. Quis
na? Piger exequi, qui potentes breui ad impotentiam
ad infamiae sciuntium sunt redacti. Vepicolis & laboribus
norum gradus ascensuum: tremulus vertex, praeprop
dum, aegre conciditur ad eminentem statum, a
tar, grauitur inde repente descenditur, id sic esse, non
reges, aut populi, sed maxima etiam testantur imperia
que opib. potes sum. R. Vera & firma potentia in virtute
fundamentum si detraheris, quo maior, eo periculosa
Quid implere opibus domos iuuat, arua legonibus, ma
si intus interea domestici hostes animum oppugnant, & e
gnant? Vis, vt te potentem fatear, illos doma, finibus
vince iram, vince cupiditatem, vince libidinem, vince
miz atq; hostem anime tuæ. Quænam ista potentia est,
os, passionibus suis vinci? G. Fundata in solido potentia
pacto, quum vita ipsa muretur assidue? O quid tumens
animal! de potentia difputas de anima in erum periculis
citius vel naturæ vis occulterior, est exiguus moris animatus
tremi contemptissimique homines saepe potentissimam
Potentia egregie stabilis est. R. Vbi quæsitio (vt per
rota? quin tu amice male susceptam pone fiduciaam. Nihil
bilis potentia, vtiq; vel improprie exprimam, quod
potentia potens est.

APOPHTHEGMATA.

Coris, Thebanis gloriantibus, quod Lacedæmonia
Vidi, inquit, torrentes perennibus fluius maiores fa
ue tempus. Anton. in Meliss. part. 2. serm. 1.

Nemo ad quemdam iplum consolari volentem hoc argu
to quod diceret, genefin Veri non esse recte collectam
spem esse illum non diu victurum: utibus, inquit, tu

Nutu atque renutu. Cui summam potentiam ascribimus, eum nutu atque renutu curia geri dicimus. Preces armate. M. Tullius in 3. de orat. xv appellat suasionem cum necessitate viri...

EXEMPLA HISTORICA.

M. Crassus valebat gratia & metu, verum metu præcipue. Plut. in Crasso. Nonguardia metropolis Ruffia tam potens fuit, vt proverbio circumferrent ciues eius, quis potest contra Deum, & magnam Nonguardiam? Crassus lib. 14. Vandal. c. 15. At eam Ioan. Bafilus Molichorum tyrannus sui effecit.

Patavium, Venetorum vrbs, cunctas eius regionis excellit olim. Sub Augusto in ea censi fuere quingenti quæstris ordinis viri, antiquis autem ante C. & XX. militum viginti milia constabat. Strabo lib. 5.

HIEROGLYPHICVM.

Egyptii Sacerdotes potentiam cuiuspiam, quæ & locis & amicis omnibus pernitiosa esset, per aquila penas significabant. Huiusmodi siquidem ea vis est aliarum auum plumas, si committantur, interire, & quodammodo deuorare videantur. Pterius F. al. lib. 19. p. 179. B.

FABVLA.

Leporis.

Lepores suscepto bello aduersus aquilas, auxilium vulpium implorant. Qui responderunt, non se fuisse illis defuturos, nisi sciant, & qui ipsi essent, & quibus cum bellum gererent.

Docet fabula, eos negligere salutem suam, qui cum potentioribus inimicitias exercent.

Leo, Iuuenca, Capra, Ovis.

Societatem iunxerant leo, iuuenca, capra, ovis. Parta autem præda in portiones æquales quatuor diuisa; Leo, prima, aut mea erit. Debetur enim hæc præstantiæ mea; Tollam & secundam, quam meretur robur. Tertiam vendicat sibi eximius labor & defatigatio mea. Quartam qui suam esse voluerit, is sciat se habiturum me inimicum. Quid facerent in belles bestiae, aut quis refragari leoni, vel illum infestum habere sibi vellet? Vniuersam igitur prædam solustenuit.

Hæc fabula docemur, iis, qui potentum consuetudini implicentur, & insolentiam horum ferendam esse.

Pastores & Lupus.

Pastores caesa oue conuiuium intra tabernaculum agitabant. Quod cum lupus, qui prædandi causa caulas circumibat, fieri cerneret, Ego inquit, si agnum rapuissim, quantus tumultus excitarentur? At isti impune parentem vorant. Tum vnus his auditis: Nostra enim inquit, scelerate, non aliena oue epulamur.

Docemur hæc fabula, & potentes impune peccare, & horum delicta non facile reprehendenda quous debere. Narratur fabula eadem tententia & de mulierculis comedenti bus gallinam, ac vulpe, quæ dixit. Ego si hoc facerem, omnes iam canes in me incitarentur. Vide Monarchia, Princeps, Rex. Vide quoque elegans em fabulam supra loco de Euentu.

Præceptor.

DEFINITIO ET ETYMOL.

Præceptor, à præcipio verbo, quod docere significat & instituit. Græc. ὑποδιδάχτης, Hebræi Melamedh, à verbo Lamadh, didicisti, & in 2. coniugatione Lemmadh, docuit. Hebræi stimulum aratoris Malbadh appellant ab eodem verbo deriuatum. Nam vt boues stimulis videntur ad agriculturam: ita iuuenes à præceptorem monitis excitantur ad studia.

POETARVM DICTA.

Ex Borbonio.

Qui nunt me video esse pedagogum, In prædare sum domo moratus, Contritusque bonos miser tot annos, Custando mala gratiaque agendo, Sperando ingenueque seruando, Tantorum mihi premium laborum, Sicut sero sapere atque penitere, Tabeque senium Ergo nunc ab aula Ad causam venio, quid est agendum? Sola per fugium fidele, & unum, Si quis callent, litera super sum, Nec iam me pudet esse pedagogum.

PHILOSOPHICÆ SENTENTIÆ.

Quis est, qui nesciat æquum esse, vt à discipulis præceptor nedum virtute discernatur, verum etiam grauiori modam, & honestioribus habitibus privilegio? partim quia discipulo maior est præceptor

potentiam tuam non Reipublice quaeris heredem. Sentens, in a... Potestas, quomodo quis viuere debeat. Potentia, quomodo quis viuere debeat. Potentia, quomodo quis viuere debeat. Potentia, quomodo quis viuere debeat.

SIMILITVDINES.

Quomodo modum flumini exiguus fonte orti, incrementis accrescit, ita augeant, vt relinere illis nequeas, & violento... Potentia, quomodo quis viuere debeat. Potentia, quomodo quis viuere debeat. Potentia, quomodo quis viuere debeat.

ADAGIA.

In omnia potentes. In res, qui plurimum possunt vel nocere vel prodesse, quadrabit... Potentia, quomodo quis viuere debeat. Potentia, quomodo quis viuere debeat. Potentia, quomodo quis viuere debeat.